

Ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου

Επί τη αποδόσει της εορτής της Κοιμήσεως της Θεοτόκου ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Διδυμοτείχου, Ορεστιάδος και Σουφλίου κ. Δαμασκηνός την παραμονή προέστη του Πανηγυρικού Εσπερινού, ευλόγησε τους άρτους και μίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Σπηλαίου, του τέως Δήμου Τριγώνου, όπου παραδοσιακά συρρέει πλήθος πιστών για να προσκυνήσει την θαυματουργική εικόνα της Θεομήτορος.

Το πρωί της κυριωνύμου ημέρας, στις 23 Αύγουστου ε.ε., ο Σεβασμιώτατος ιερούργησε στον ωσαύτως πανηγυρίζοντα Ιερό Ενοριακό Ναό Κοιμήσεως Θεοτόκου Πύργου Ορεστιάδος, όπου ερμηνεύοντας το αποστολικό ανάγνωσμα της εορτής τόνισε: «Το συγκεκριμένο αποστολικό ανάγνωσμα, που αναφέρεται στην κένωση του Χριστού, επελέγη από τούς Πατέρες μας να αναγιγνώσκεται κατά την εορτή της Κοιμήσεως της Θεοτόκου, όχι βέβαια τυχαία, αλλά για τρεις βασικούς λόγους. Ο πρώτος λόγος είναι ότι η κένωση, η ενανθρώπηση του Χριστού, εγένετο διά της Παναγίας μας. Από αυτήν ο Χριστός προσέλαβε την ανθρώπινη φύση. Μέσα στην θεοδόχο γαστέρα Της πραγματοποιήθηκε η ένωση θείας και ανθρωπίνης φύσεως –η κένωση. Αυτή δοκίμασε πρώτη την δόξα της κενώσεως του Χριστού... Ο δεύτερος λόγος είναι ότι η Παναγία συμμετείχε, σε όλη την ζωή της, στην κένωση του Χριστού. Καίτοι γνώριζε, από την πρώτη στιγμή, από τον Αρχάγγελο Γαβριήλ, ότι Αυτός που θα κυοφορούσε ήταν ο Μονογενής Υιός και Λόγος του Θεού, εν τούτοις Τον έβλεπε να μεγαλώνει πτωχικά στο σπίτι της, Του προσέφερε στοργή μητρική, αργότερα Τον ακολούθησε στην δράση Του, αλλά και στον Γολγοθά παραστάθηκε δίπλα στο Σταυρό Του, μετείχε ενεργά στην αποκαθήλωσή Του και βιώνοντας όλο το εύρος της ένδοξης κένωσης Του, γνώρισε την εκ νεκρών Ανάστασή Του και την ένδοξη στους ουρανούς Ανάληψή Του... Ο τρίτος λόγος είναι ότι η δόξα και η τιμή στην Παναγία μας συνδέεται αναπόσπαστα με την κένωση και την δόξα του Χριστού. Η Παναγία δεν ήταν απλώς μία ενάρετη γυναίκα, όπως υπήρχαν πολλές ενάρετες γυναίκες στην Παλαιά Διαθήκη, αλλά η Μητέρα του Χριστού, η Υπεραγία Θεοτόκος. Άλλωστε, αυτό ψάλλουμε στον

θεομητορικό ύμνο: «...ευλογημένη συ εν γυναιξί και ευλογημένος ο καρπός της κοιλίας σου, ότι σωτήρα έτεκες των ψυχών ημων». Όλα μέσα στην Εκκλησία αναφέρονται στον Χριστό και η δόξα που απολαμβάνει η Παναγία οφείλεται στον «καρπό της κοιλίας» της, αφού αυτή Τον έφερε στον κόσμο... Αδελφοί μου, όλα αυτά δείχνουν ότι η «εν Χριστώ» δόξα συνδέεται με την ταπείνωση και η τιμή προέρχεται από την υπακοή στο θέλημα του Θεού. Πολλοί άνθρωποι σήμερα ζητούν δόξα από τους ανθρώπους, επιδιώκουν να απολαύσουν τιμές με ανθρώπινα μέσα. Παρά ταύτα παραμένουν ανικανοποίητοι. Γιατί η ανθρώπινη δόξα είναι κενοδοξία· είναι κούφια και δεν μπορεί να αναπαύσει την ψυχή του ανθρώπου, που ζητά κάτι αυθεντικό, ολοκληρωμένο, αιώνιο. Η Παναγία με την ταπείνωση και την απλότητα, με την υπακοή και την αγάπη, με την θυσία και την προσφορά, μετά τον Χριστό, γίνεται το πρότυπο για όλους μας. Όσες δόξες και τιμές και αν μας προσφέρουν οι άνθρωποι, όσα αξιώματα και εάν αποκτήσουμε, όλα έρχονται και παρέρχονται, εξανεμίζονται, αφανίζονται, όπως τα όνειρα της νύκτας κι όπως ο καπνός διαλύεται στην ατμόσφαιρα. Μάλιστα πολλές φορές αφήνουν πίκρα, θλίψη και πόνο. Αυτό που μένει είναι η υπακοή στο θέλημα του Θεού, η ταπείνωση και η αγάπη, η ενάρετη χριστιανική ζωή».

